

Бѣ сѣвота на д: недѣла,
отъ Іоанна зачало 31.

Говораше Исусъ на Іудей-ты
конто повѣрѣха въ него:
ако вы прѣвѣдите въ мое-
то слово, наистина уче-
ницы мои ꙗже вѣдете: И ꙗже раз-
мѣйте истина-та, и истина-та
ꙗже вы освободи. Отговориха ѿ рѣ-
кохъ мѣ: ные сме сѣма Авраамо-
во, и никомѣ не сме были роуи ни-
кога: какъ дѣлашѣ-ты, освободи
ꙗже вѣдете? Отговори имъ Исусъ:
истина истина вы дѣлаете, ꙗже сѣ-
кой, който прави грѣхъ, роуи е на
грѣхъ. И роуи-тъ непрѣвѣва въ
дома вѣчно, сынъ-тъ прѣвѣва въ
вѣчно. И тѣмъ, ако вы освободи
сынъ-тъ, то наистина ꙗже вѣдете
освободи. Знаа, ꙗже вы сте сѣма
Авраамово: но искате да мѣ убіете,
защото слово-то мое не сѣ вѣща-
ва въ васъ. Азъ казвамъ това,
щото сѣмъ видѣхъ отъ Отца мо-
его: а вы правите това, ꙗже сте
видѣли отъ отца вашего. Отго-
вориха мѣ: отецъ нашъ е Авраамъ.
Рече имъ Исусъ: ако вѣхте вы ча-
да Авраамовы, то выхте правили
дѣла та Авраамовы. Но сега иска-
те да убіете мене, челоуѣка, който
вы казахъ истина-та, ꙗже коуто сѣмъ
чѣхъ отъ Бога: това Авраамъ не
е направилъ. Вы работите дѣла
та на отца вашего: а тѣмъ рѣ-
кохъ: мы не сме родени отъ лю-
довѣніе: едного отца имамы Бога.
И рече имъ Исусъ: ако вѣше былъ
Богъ вашъ отецъ, то вы выхте о-
бычали мене: защото азъ отъ Бога
излѣзохъ и додохъ.

Бѣ Нед. е: за Самаранка та, утрено Евангеліе,
отъ Іоанна зачало 63.

Въ първыя день на сед-
мица та отиде Маріа
Магдалина сѣтрень-та
рано, като вѣше оуѣ
тъмно на гроба: и видѣ камака
вдигнатъ отъ гроба. Затечеся про-
че и отиде при Сімона Петра, и
при дрѣгій ученикъ, когото обн-
чалъ Исусъ, и рече имъ: зели Гос-
пода отъ гроба, и незнаемъ гдѣ
сѣ го положили. И тоу часъ из-
лѣзе Петръ и дрѣгій ученикъ, и
отидоуа къ гроба. И тичауа
двѣмата заедно: а дрѣгій ученикъ
сѣ затече по скоро отъ Петра, и
доде по напредъ при гроба. И
като надикуна, видѣ плащаницы-
ты, само ꙗже лежахъ, но не влѣзе въ
гробъ. Доде и Сімонъ Петръ слѣдъ
него, и влѣзе въ гробъ и видѣ пла-
щаницы-ты, ꙗже лежахъ самъ, и пла-
тно-то, коуто вѣше на глава та мѣ,
ꙗже не лежалъ сѣ плащаницы-ты,
но особено свито на едно мѣсто.
Тогда влѣзе и дрѣгій ученикъ,
който вѣше дошълъ по-напредъ при
гроба и видѣ, и повѣрѣ. Защо-
то тѣмъ оуѣ не знаахъ писаніа-та,
ꙗже трѣбѣа тоу да възкресе отъ
мъртѣвы-ты. И върнахъ сѣ пакъ
ученицы-ти въ свое-то си жилище.

Бѣ Недѣла е: за Самаранка-та, на литѣргіа,
отъ Іоанна зачало 12.

Иа оуоуа вѣмѣ, доде І-
сусъ въ градъ Сама-
рійскій, който сѣ дѣла-
ше Сіхаръ, близо при
СЕЛО-ТО